

AUTORITÀ PER LE
GARANZIE NELLE
COMUNICAZIONI

298/23/CONS SZ. HATÁROZAT

AZ OLASZ KÖZÖNSÉGNEK SZÁNT ÉS EGY MÁSIK TAGÁLLAMBAN LETELEPEDETT SZOLGÁLTATÓ ÁLTAL BIZTOSÍTOTT VIDEOMEGOSZTÓ PLATFORMON KERESZTÜL KÖZVETÍTETT MŰSORSZÁMOKRÓL, FELHASZNÁLÓI VIDEÓKRÓL ÉS AUDIOVIZUÁLIS KERESKEDELMI KÖZLEMÉNYEKRŐL SZÓLÓ, 2021. NOVEMBER 8-I 208. SZ. TÖRVÉNYEREJŰ RENDELET 41. CIKKE (9) BEKEZDÉSÉNEK VÉGREHAJTÁSÁRÓL SZÓLÓ RENDELET

A HATÓSÁG

A Tanács 2023. március 16-i ülésén,

TEKINTETTEL „A versenyre vonatkozó szabályok és a közüzemi szolgáltatások szabályozása. A közüzemi szolgáltatások szabályozó hatóságainak létrehozása” című, 1995. november 14-i 481. számú törvényre,

TEKINTETTEL a hírközlési szabályozó hatóság létrehozásáról és a hírközlési és rádiótelevíziós rendszerekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1997. július 31-i 249. sz. törvényre,

TEKINTETTEL a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a továbbiakban: *elektronikus kereskedelemről szóló irányelv*),

TEKINTETTEL a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló 2000/31/EK irányelv végrehajtásáról szóló, 2003. április 9-i 70. sz. törvényerejű rendeletre és különösen annak 5. cikke (2), (3) és (4) bekezdésére,

TEKINTETTEL a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a továbbiakban: AVMS irányelv),

TEKINTETTEL különösen az (EU) 2018/1808 irányelv (10) preambulumbekzdésére, amely szerint „Az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: a Bíróság) ítélkezési gyakorlatával összhangban a szolgáltatásnyújtás Szerződésben biztosított szabadságát közérdeken alapuló kényszerítő indokok – például

a fogyasztóvédelem magas szintjének megvalósítása – miatt korlátozni lehet, feltéve, hogy ez a korlátozás indokolt, arányos és szükséges. A tagállamok számára ezért lehetővé kell tenni bizonyos intézkedések meghozatalát annak érdekében, hogy biztosítsák az olyan fogyasztóvédelmi szabályaik tiszteletben tartását, amelyek nem tartoznak a 2010/13/EU irányelv által összehangolt területekhez. A tagállamok által a nemzeti fogyasztóvédelmi rendszereik érvényesítése érdekében – többek között a szerencsejátékok reklámozásával kapcsolatban – hozott intézkedéseknek a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint indokoltnak, a kitűzött célhoz mérten arányosnak, és szükségesnek kell lenniük. A fogadó tagállam semmilyen esetben sem hozhat olyan intézkedéseket, amelyek akadályoznák a valamely másik tagállamból származó televíziós műsorszolgáltatásoknak a területén való továbbkövetítését”.

TEKINTETTEL a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) és különösen annak 4., 5., 6., 8., 9., 10. és 85. cikkére,

TEKINTETTEL az Európai Bizottság és a Kommunikációs Szabályozó Hatóság között a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály alkalmazására vonatkozóan létrejött kétoldalú együttműködési megállapodásra, amelyet 2023. október 30-án írtak alá,

TEKINTETTEL a 2023. szeptember 15-i 123. számú „Sürgős intézkedések a fiatalok szorongása, az oktatási szegénység és a fiatalkorúak bűnözése elleni küzdelem, valamint a kiskorúak biztonsága érdekében a digitális világban” című törvényerejű rendeletre, amelyet a 2023. november 15-i 159. sz. törvény és különösen annak 15. cikke („A digitális szolgáltatási koordinátor kijelölése a digitális szolgáltatásokról szóló (EU) 2022/2065 rendelet végrehajtása során”) módosított;

MEGJEGYZVE különösen, hogy a fent említett jogszabályi rendelkezés 15. cikkének (1) bekezdése értelmében „a digitális szolgáltatások egységes piacáról szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott jogok és kötelezettségek hatékonyságának biztosítása, valamint a kapcsolódó felügyelet és a tervezett célkitűzések elérése érdekében – többek között a kiskorúak online elérhető pornográf tartalmakkal, valamint az online platformok vagy más közvetítő szolgáltatók által közvetített egyéb jogellenes vagy más módon tiltott tartalmakkal szembeni védelme tekintetében –, valamint a biztonságos digitális környezet meghatározásához való hozzájárulás érdekében a Kommunikációs Szabályozó Hatóságot az (EU) 2022/2065 rendelet 49. cikkének (2) bekezdése értelmében digitális szolgáltatási koordinátornak kell kijelölni”,

TEKINTETTEL a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 1024/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (IMI-rendelet) és különösen annak 29. cikkére,

TEKINTETTEL a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelvre (kodifikáció) és különösen annak 5. cikkére,

TEKINTETTEL a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az egységes szerkezetbe foglalt törvény tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2021. november 8-i 208. sz. törvényerejű rendeletre (a továbbiakban: TUSMA vagy egységes szerkezetbe foglalt törvény), és különösen

- a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjára, amely szerint „videomegosztóplatform-szolgáltatás: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 57. cikkében meghatározott olyan szolgáltatás, amelynek, vagy amely egy elválasztható részének vagy egy alapvető funkciójának elsődleges célja, hogy tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a 2002. július 12-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül olyan műsorszámokat, felhasználó által létrehozott videókat, vagy mindkettőt juttasson el a közönséghez, amelyekért a videomegosztó platform szolgáltatója nem tartozik szerkesztői felelősséggel, és amelyeket a videomegosztó platform szolgáltatója rendszerez például automatikus eszközökkel vagy algoritmusokkal, különösen megjelenítés, címkézés és sorba rendezés révén”;
- az egységes szerkezetbe foglalt törvény 4. cikkének (1) bekezdésére, amely megállapítja, hogy „1. Az audiovizuális médiaszolgáltatások, a rádióműsor- és videomegosztóplatform-szolgáltatások rendszerének alapelvei közé tartozik a műsorszolgáltató média szabadságának és pluralizmusának garantálása, minden egyén véleménynyilvánítási szabadságának védelme, beleértve a véleményalkotás szabadságát, valamint az információk vagy eszmék korlátozás nélküli fogadásának és közlésének szabadságát, tiszteletben tartva az emberi méltóságot, a megkülönböztetésmentesség elve, valamint a gyűlöletbeszéd elleni küzdelem, a tájékoztatás objektivitása, teljessége, hitelessége és pártatlansága, a szerzői jogok és a szellemi tulajdon-jogok védelme, a különböző politikai, társadalmi, kulturális és vallási vélemények és tendenciák iránti nyitottság, valamint az etnikai sokszínűség és a kulturális, művészeti és környezeti örökség nemzeti és helyi szintű védelme, tiszteletben tartva ugyanakkor a szabadságokat és jogokat, különösen az emberi méltóságot és a személyes adatok védelmét, a gyermekek jóllétének, egészségének és harmonikus fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődésének előmozdítása és védelme, amelyet az Alkotmány, az európai uniós jog, az olasz jogban hatályos nemzetközi szabályok, valamint az állami és regionális jogszabályok garantálnak.
- a 9. cikk (1) bekezdésére, amely szerint „a hatóság a törvény által ráruházott feladatok ellátása során biztosítja a személyek alapvető jogainak tiszteletben tartását

a hírközlés területén, beleértve az audiovizuális vagy rádiós médiaszolgáltatásokat. A hatóság hatásköreit pártatlanul és átláthatóan és az (EU) 2018/1808 irányelv célkitűzéseivel összhangban gyakorolja, különösen a médiapluralizmus, a kulturális és nyelvi sokszínűség, a fogyasztóvédelem, a hozzáférhetőség, a megkülönböztetésmentesség, a belső piac megfelelő működése és a tisztességes verseny előmozdítása tekintetében.”,

- a 9. cikk (2) bekezdésére, amely szerint „a hatóság az audiovizuális és rádiós médiaszolgáltatások, valamint a videomegosztóplatform-szolgáltatások területén az ezen egységes szerkezetbe foglalt törvény szerinti, valamint az egyéb hatályos szabályok által ráruházott hatásköröket gyakorolja, még akkor is, ha azok nem szerepelnek az egységes szerkezetbe foglalt törvényben, és különösen az 1990. augusztus 6-i 223. számú, az 1995. november 14-i 481. számú és az 1997. július 31-i 249. számú törvényben meghatározott hatásköröket”,

- a 41. cikk (7) bekezdésére, amely szerint „a 2003. április 9-i 70. sz. törvényerejű rendelet 14–17. cikkének sérelme nélkül és az előző bekezdések rendelkezéseinek sérelme nélkül az olasz közönségnek szánt és egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató által biztosított videomegosztó platformon keresztül közvetített műsorszámok, felhasználó által létrehozott videók és audiovizuális kereskedelmi közlemények szabad mozgása hatósági határozat útján a 2003. évi 70. sz. törvényerejű rendelet 5. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésében említett eljárással összhangban a következő célokból korlátozható: a) a 38. cikk (1) bekezdése értelmében a kiskorúak védelme olyan tartalmakkal szemben, amelyek hátrányosan befolyásolhatják fizikai, szellemi, illetve erkölcsi fejlődésüket; b) a faji, szexuális, vallási vagy etnikai gyűlöletre való uszítás és az emberi méltóság megsértése elleni küzdelem; c) a fogyasztóknak, köztük a befektetőknek az ezen egységes szerkezetbe foglalt törvény szerinti védelme”,

- a 41. cikk (8) bekezdésére, amely szerint „[A]nnak meghatározására, hogy adott műsorszám, felhasználó által létrehozott videó vagy audiovizuális kereskedelmi közlemény valóban az olasz közönségnek szól-e, kritériumok szolgálnak, mint például az alkalmazott nyelv, az olasz területen jelentős számú kapcsolatfelvétel vagy olaszországi bevételek realizálása”,

TEKINTETTEL az Európai Unió 2000. évi Alapjogi Chartájának 21. cikkére (A megkülönböztetés tilalma), és különösen annak (1) bekezdésére, amely szerint „Tilos minden megkülönböztetés, így különösen a nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés”,

TEKINTETTEL az Európai Unió 2000. évi Alapjogi Chartájának 22. cikkére (A kulturális, vallási és nyelvi sokféleség), amely szerint „Az Unió tiszteletben tartja a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséget”,

TEKINTETTEL az Alkotmány 3. cikkére, amely szerint „Minden polgár azonos társadalmi megbecsüléssel rendelkezik és a törvény előtt egyenlő, nemtől, fajtól, nyelvtől, vallástól, politikai véleményétől, személyes és társadalmi körülményektől függetlenül. A Köztársaság feladata, hogy felszámolja azokat a gazdasági és társadalmi jellegű akadályokat, amelyek a polgárok szabadságának és egyenlőségének tényleges korlátozásával akadályozzák az emberi személyiség teljes kibontakozását és az összes munkavállalónak az ország politikai, gazdasági és társadalmi szervezetében való tényleges részvételét”,

TEKINTETTEL a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB tanácsi kerethatározatra és a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/541 irányelvre,

TEKINTETTEL a Rasszizmus és Intolerancia Elleni Európai Bizottságnak a gyűlöletbeszéd elleni küzdelemről szóló, 2015. december 8-án elfogadott, 15. számú általános politikai ajánlására, amely arra ösztönzi az államokat, hogy tegyenek konkrét lépéseket az etnikai megkülönböztetés valamennyi formája elleni fellépés, illetve annak felszámolása érdekében, összhangban az emberi jogokat védő nemzetközi joggal,

TEKINTETTEL a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB tanácsi kerethatározatra,

TEKINTETTEL az Európai Bizottság által 2016. május 31-én aláírt, az online gyűlöletbeszéd jogellenes formái elleni küzdelemről szóló magatartási kódexre,

TEKINTETTEL az Európai Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Fellépés a jogellenes online tartalmak ellen: Az online platformok megnövelt felelőssége felé” című közleményére (COM(2017) 555),

TEKINTETTEL a Bizottság által 2002. november 5-én a műsorszolgáltatási rendszer felállítása kapcsán jóváhagyott és a műsorszolgáltatók és az aláíró szervezetek által 2002. november 29-én aláírt, „A médiára és a kiskorúakra vonatkozó önszabályozási kódexre”,

TEKINTETTEL a szórakoztató műsorszámok kapcsán a személyek alapvető jogainak tiszteletben tartásáról, a személyes méltóságról és a kiskorúak helyes fizikai,

szellemi és erkölcsi fejlődéséről szóló törvényről szóló, 2006. november 22-i 165/06/CSP határozatra,

TEKINTETTEL a személyek alapvető jogainak tiszteletben tartásáról és a pornográf jeleneteket tartalmazó műsorszolgáltatás tilalmáról szóló törvényről szóló, 2007. február 22-i 23/07/CSP határozatra,

TEKINTETTEL „a különösen a 2012. június 28-i 120. sz. törvényerejű rendelettel módosított 2010. március 15-i 44. sz. törvényerejű rendelettel módosított és kiegészített 2005. július 31-i 177. sz. törvényerejű rendelet 34. cikke értelmében a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődését esetlegesen súlyosan károsító, a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók által rendelkezésre bocsátott műsorok kiskorúak általi megtekintésének és hallgatásának kizárása érdekében elfogadandó technikai intézkedésekről szóló rendeletet” magában foglaló, 2013. május 3-i 51/13/CSP határozatra,

TEKINTETTEL „az emberi méltóságnak és a megkülönböztetésmentesség elvének tiszteletben tartására, valamint a gyűlöletbeszéd elleni küzdelemre vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló rendelet” elfogadásáról szóló 157/19/CONS határozatra,

TEKINTETTEL „a 2021. november 8-i 208. sz. törvényerejű rendelet (az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló egységes szerkezetbe foglalt törvény) 30. cikke szerinti, a személyek alapvető jogainak védelméről szóló rendeletről” szóló, 2023. február 22-i 37/23/CONS határozatra,

TEKINTETTEL a felhasználók és az elektronikus hírközlési szolgáltatók, illetve audiovizuális médiaszolgáltatók közötti vitarendezési eljárásokra és a TUSMA 42. cikke (9) bekezdésének végrehajtására vonatkozó szabályozási keretnek a videomegosztóplatform-szolgáltatások tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. július 26-i 194/23/CONS határozatra,

TEKINTETTEL a 2023. szeptember 27-i 224/23/CONS határozatra (A hírközlési szolgáltatók nyilvántartásának szervezéséről és karbantartásáról szóló rendeletről szóló 666/08/CONS. sz. határozat módosítása, amelynek célja az olasz joghatóság alá tartozó médiaszolgáltatók jegyzékének összeállítása, valamint a 105/23/CONS. sz. határozat 1. cikkének (5) bekezdésében említett eljárás lezárására vonatkozó határidő meghosszabbítása a postai szolgáltatók – köztük csomagkézbesítési szolgáltatók – hírközlési szolgáltatói nyilvántartásba való bejegyzésére vonatkozó rész tekintetében),

TEKINTETTEL a legutóbb a 434/22/CONS határozattal módosított, a „Hírközlési Szabályozó Hatóság szervezeti felépítéséről és működéséről szóló új rendelet elfogadásáról” szóló, 2012. április 27-i 223/12/CONS határozatra,

TEKINTETTEL „a hatóság hatáskörébe tartozó eljárások során lefolytatott konzultációs eljárásokról szóló rendeletről” szóló, 2019. április 5-i 107/19/CONS határozatra,

TEKINTETTEL a legutóbb a 437/22/CONS határozattal módosított, a közigazgatási bírságokra és kötelezettségvállalásokra vonatkozó eljárási szabályokról szóló, 2014. július 29-i 410/14/CONS határozatra,

TEKINTETTEL az olasz közönségnek szánt és egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató által biztosított videomegosztó platformon keresztül közvetített műsorszámokról, felhasználói videókról és audiovizuális kereskedelmi közleményekről szóló, 2021. november 8-i 208. számú törvényerejű rendelet 41. cikkének (9) bekezdését végrehajtó rendelettervezettel kapcsolatos nyilvános konzultáció indításáról szóló, 2023. március 16-i 76/23/CONS határozatra,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv (45)–(48) preambulumbekkezdése pontosítja, hogy:

„(45) „A közvetítő szolgáltatók felelősségének ebben az irányelvben megállapított korlátozásai nem érintik különböző típusú rendelkezések meghozatalának lehetőségét; az ilyen rendelkezések lehetnek különösképpen olyan bírósági vagy közigazgatási határozatok, amelyek valamilyen jogsértés abbahagyását vagy megelőzését – ideértve a jogellenes adat eltávolítását vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetését – rendelik el.

(46) Ahhoz, hogy az információs társadalommal összefüggő, adattárolásból álló szolgáltatás nyújtójának felelőssége korlátozott legyen, e szolgáltatónak, amint valamely jogellenes tevékenységről ténylegesen tudomást szerez, haladéktalanul intézkednie kell az adat eltávolítása, illetve az ahhoz való hozzáférés megszüntetése iránt; az eltávolítást, illetve a hozzáférés megszüntetését a véleménynyilvánítás szabadsága elvének és az e célból nemzeti szinten megállapított eljárásoknak a figyelembevételével kell elvégezni; ez az irányelv nem érinti a tagállamok lehetőségét arra, hogy olyan különös követelményeket állapítsanak meg, amelyeknek az adat eltávolítását, illetve az ahhoz való hozzáférés megszüntetését megelőzően haladéktalanul meg kell felelni.

(47) Az, hogy a tagállamok nem írhatnak elő a nyomon követésre vonatkozó kötelezettséget a szolgáltatók számára, csak az általános jellegű kötelezettségekre vonatkozik; nem érinti azonban az egyedi esetben alkalmazandó nyomon követési kötelezettségeket, és különösképpen nem érinti a nemzeti hatóságoknak a nemzeti jogszabályokkal összhangban hozott intézkedéseit.

(48) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak azt a lehetőségét, hogy megköveteljék azoktól a szolgáltatóktól, akik, illetve amelyek a szolgáltatásuk igénybe vevői által rendelkezésre bocsátott adat számára szolgáltatnak tárhelyet, hogy a tőlük ésszerűen

elvárható, a nemzeti jogszabályokban meghatározott gondossággal járnak el egyes jogellenes tevékenységek felderítése és megelőzése érdekében.”,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály (38) preambulumbekzdése egyértelművé teszi, hogy:

„(38) A jogellenes tartalom elleni fellépésre és az információszolgáltatásra vonatkozó végzések csak akkor tartoznak azon szabályok hatálya alá, amelyek védik az érintett szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam joghatóságát, és azon szabályok hatálya alá, amelyek meghatározzák bizonyos esetekben az ettől a joghatóságtól való lehetséges, a 2000/31/EK irányelv 3. cikkében meghatározott, eltéréseket, ha teljesülnek az említett cikkben foglalt feltételek. Mivel a szóban forgó végzések a jogellenes tartalom konkrét elemeire és konkrét információkra vonatkoznak, amennyiben egy másik tagállamban letelepedett közvetítő szolgáltató a címzettjük, főszabály szerint nem korlátozzák az ilyen szolgáltatók arra vonatkozó szabadságát, hogy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtsanak. Ezért a 2000/31/EK irányelv 3. cikkében meghatározott szabályok – beleértve a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam joghatósága alóli, meghatározott okokból biztosított mentességre irányuló intézkedések indokolásának szükségességére, továbbá az ilyen intézkedések bejelentésére vonatkozó szabályokat – nem vonatkoznak ezekre a végzésekre”,

MEGJEGYZVE továbbá, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 6. cikkének (4) bekezdése egyértelművé teszi, hogy: *„Ez a cikk nem érinti az igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy valamely tagállam jogrendszerével összhangban a szolgáltatót a jogsértés megszüntetésére vagy megelőzésére kötelezzék.”*

MIVEL a fent említett 76/23/CONS határozathoz csatolt rendelettervezetről a Vállalkozásügyi Minisztérium és Made in Italy központi értesítési egysége 2023. április 19-én az (EU) 2015/1535 irányelv 5. cikkének megfelelően értesítette az Európai Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság) (hivatkozási szám: 107032). A Bizottság 2023. május 12-én felvilágosítást kért (hivatkozási szám: 128467 és az ezt követő, 2023. május 15-i 129255. sz. kiegészítés), amelyre a 2023. május 25-én adott választ (hivatkozási szám: 141380) 2023. május 31-én a fent említett Központi Értesítési Egységen keresztül továbbítottak. A beérkezett visszajelzések alapján a Bizottság a 2023. július 26-i megjegyzéssel (hiv. szám: 199894) néhány konkluzív észrevételt kívánt tenni;

TEKINTETTEL a nyilvános konzultáció keretében az alábbi érdekelt felekhez érkezett észrevételekre: Confindustria Radio TV (hivatkozási szám: 134774, 2023. május 19.), Google Ireland Limited (a továbbiakban csak Google) (hivatkozási szám: 135451, 2023. május 19.), Meta Platforms Ireland Ltd (a továbbiakban csak Meta) (hivatkozási szám: 135845, 2023. május 22.) és U.Di.Con. A.P.S. – Unione Difesa Consumatori (hivatkozási szám: 135846, 2023. május 22.),

MEGHALLGATVA a következő érdekelt felek által tett észrevételeket, akik ezt meghallgatás keretében kérték: A Google Ireland Limited 2023. július 6-án, a Meta Platforms Ireland Ltd pedig 2023. július 7-én;

A 76/23/CONS határozatban előírt nyilvános konzultációt követően;

FIGYELEMBE VÉVE a következőket az Európai Bizottság észrevételeivel kapcsolatban:

a konzultáció céljából közzétett rendelettervezetről szóló értesítést követően benyújtott pontosítás iránti kérelmében a Bizottság annak pontosítását kérte, hogy a bejelentett tervezet az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv (2000/31/EK irányelv) 3. cikkének (5) bekezdését átültető nemzeti intézkedésnek tekintendő-e, továbbá az olasz területen kívül letelepedett videomegosztó platformokból álló szolgáltatásokra vonatkozó külön eljárás elfogadásának szükségességét igazoló indokok részletezését kérte. Ezenkívül a Bizottság további információkat kért, többek között az alábbiakkal kapcsolatban: az a nyelv, amelyen a platformszolgáltató és az olasz hatóságok között a továbbításra és kommunikációra várhatóan sor kerül, a bejelentett tervezetnek megfelelően, valamint a bejelentett tervezet 8. cikkének (1) bekezdésében említett kapcsolattartó személy, hivatkozással a 2022/2065 rendelet (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) 12. cikkében említett kapcsolattartó pontra is, illetve arról, ha éppen ellenkezőleg, ez további kötelezettség a platformszolgáltató számára. Ezenkívül a Bizottság felvilágosítást kért arról, hogy a tartalomnak a bejelentett tervezet 8. cikke értelmében vett azonosítását úgy kell-e értelmezni, hogy az a tartalom lokalizálásának megkönnyítése érdekében magában foglalja a pontos URL-t (amennyiben ilyen rendelkezésre áll), és kérte a bejelentett tervezet 9. cikkének (2) bekezdésében említett, a tartalom eltávolítására irányuló intézkedések pontosítását, és különösen azt, hogy az olasz hatóságok olyan intézkedéseket fogadnak-e el, amelyek a tartalom Olaszország területén kívüli elérhetőségét szintén érintik. Végezetül a Bizottság annak tisztázását kérte, hogy a bejelentett tervezetet úgy kell-e értelmezni, hogy az nem akadályozza a végzéseknek az (EU) 2022/2065 rendelet 9. cikkének (4) bekezdése szerint a digitális szolgáltatási koordinátoroknak való továbbítását.

A fent említett kiegészítő információkérésre válaszul a Hatóság megjegyezte, hogy a bejelentett rendeletet olyan nemzeti intézkedésnek kell tekinteni, amely az egységes szerkezetbe foglalt szövegben foglalt rendelkezések alapján az e-kereskedelemről szóló irányelv 3. cikkében meghatározott eljárást hajtja végre a videomegosztó szolgáltatások tekintetében. Ezzel összefüggésben a Hatóság kijelentette, hogy a fenti rendelet „a 2003. évi 70. sz. törvényerejű rendelet 5. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésében előírt eljárást” követi a TUSMA 41. cikke (7) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban. Konkrétan a 2003. évi 70. sz. törvényerejű rendelet 5. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésében említett szabályok részben átültetők az irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében és az (5) bekezdésében foglaltakat.

Az AGCOM tehát független közigazgatási hatóság, amely nem jogalkotási hatáskörrel, hanem másodlagos szabályozási hatáskörrel rendelkezik, és a szóban forgó rendelet elsődleges jogi jogszabályi rendelkezés végrehajtására irányul (korábbi TUSMA 41. cikk).

A bejelentett rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében említett kapcsolattartó személyre vonatkozó kiegészítő információk iránti kérelem tekintetében a Hatóság megállapította, hogy ennek az intézkedésnek az a célja, hogy megkönnyítse a videómegosztóplatform-szolgáltatókkal folytatott párbeszéd folyamatát, és hogy ez nem kötelezettség, hanem a videómegosztóplatform-szolgáltatók választási lehetőségének gyakorlása, és hogy egybeeshet a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 12. cikkében meghatározott számmal. Szintén a bejelentett rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében említett intézkedésekkel kapcsolatban, a Hatóság megjegyezte, hogy ugyanaz határozza meg az olasz közönségnek szánt és egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató által biztosított videómegosztó platformon keresztül közvetített műsorszámok, felhasználói videók és audiovizuális kereskedelmi közlemények forgalmazása korlátozásának eljárását, az ott meghatározott konkrét célokból, és hogy ez a rendelkezés az e-kereskedelemről szóló rendelet 5. cikkének (2)–(5) bekezdésében előírttal azonos eljárást követ. E tekintetben a Hatóság emlékeztetett arra, hogy 2013 óta hasonló eljárást hozott létre és vezetett be, amelynek célja az elektronikus hírközlő hálózatok szerzői jogi védelme területén elkövetett jogsértések azonosítása és megszüntetése a 2003. április 9-i 70. sz. törvényerejű rendelet 14., 15. és 16. cikkének végrehajtása keretében, miként azt a 680/13/CONS. sz. határozattal elfogadott rendelet szabályozza, amelyről már értesítették a Bizottságot (2013/0496/I. sz. értesítési eljárás). Hasonlóképpen, a szóban forgó rendeletben sürgős esetekben a Hatóság közvetlenül a videómegosztó platform szolgáltatójához kíván fordulni, elrendelve, hogy fogadjon el minden olyan intézkedést, beleértve az eltávolítást is, amely alkalmas az olasz nyilvánosság jogellenes tartalmakhoz való hozzáféréseinek megakadályozására. Ezért ez tulajdonképpen egy olyan végzés, amely az Olaszországnak címzett, az Unió más tagállamában letelepedett videómegosztóplatform-szolgáltató által terjesztett tartalmat korlátozza (geoblocking); és a honlapot nem szüntetik meg. Azt is meg kell jegyezni, hogy ez az intézkedés az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott esetekkel azonos esetekben indokolt, és különleges védelmet érdemel (a kiskorúak védelme, a fogyasztó védelme, beleértve a befektetőt is, valamint a faji, szexuális, vallási vagy etnikai gyűlöletre való uszítás elleni küzdelem, illetve a személy emberi méltóságának megsértése elleni küzdelem).

Azt a nyelvet illetően, amelyen a platformszolgáltató és az olasz hatóságok között a bejelentett rendelettel összhangban a továbbításra és a kommunikációra várhatóan sor kerül, a Hatóság pontosította, hogy a Hatóság által elfogadott valamennyi közigazgatási aktus és intézkedés tekintetében – olyan szervezetek tekintetében is, amelyek nem Olaszországban telepedtek le, de ott osztották ki szolgáltatásaikat – az alkalmazásuk során az olasz nyelv használandó. Továbbá a műsorszám, a

felhasználói videó, illetve az audiovizuális kereskedelmi közlemény azonosítását illetően a Hatóság a bejelentett rendelet 8. cikke értelmében kijelentette, hogy a pontos URL előírását nem tartja helyénvalónak, figyelembe véve a közelmúltbeli nemzeti ítélkezési gyakorlatot is, arra hivatkozva, hogy ha ilyen lenne, erről időben értesítenék a videomegosztóplatform-szolgáltatót. A Hatóság mindenesetre kész a rendelet módosítására annak érdekében, hogy megkönnyítse az eltávolításra kerülő tartalom azonosítását.

Végezetül a Hatóság egyértelművé tette, hogy a bejelentett rendelet nem akadályozza a végzéseknek az (EU) 2022/2065 rendelet 9. cikkének (4) bekezdése szerint a digitális szolgáltatási koordinátoroknak való továbbítását.

A Bizottság – többek között a kapott kiegészítő információk fényében – konkluzív észrevételeket tett a bejelentett rendeletervezettel kapcsolatban. Előzetesen utalt a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletre, amely harmonizált szabályozási keretet hoz létre az online közvetítő szolgáltatók számára a szolgáltatásaik jogellenes és káros tartalmainak kezelésére vonatkozó kötelezettségeik tekintetében. A Bizottság e tekintetben megjegyezte, hogy az online platformok a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 3. cikkének i) pontja értelmében vett közvetítő szolgáltatások közé tartoznak, és hogy amennyiben megfelelnek az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv – a Bizottság 2020. júliusi iránymutatásával összefüggésben értelmezett – 1. cikke (1) bekezdésének aa) pontjában meghatározott kritériumoknak, e platformok az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv értelmében is videomegosztóplatform-szolgáltatásnak minősülnek. Ezért ilyen helyzetben mind az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv, mind a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály alkalmazandó.

A Bizottság általánosságban megjegyzi, hogy a bejelentett rendelet a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály rendelkezéseinek fényében értékelhető, mivel meghatározza az Olaszországtól eltérő tagállamokban letelepedett és Olaszország területén határokon átnyúló szolgáltatásokat kínáló szervezetek által nyújtott videomegosztóplatform-szolgáltatások által tárolt tartalmak elérhetőségének korlátozására alkalmazandó eljárást.

A részleteket illetően a Bizottság tudomásul vette a kiegészítő információkérésre adott válaszban megadott információkat, és különösen a bejelentett rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolattartó-kijelölés nem kötelező jellegét, amely a szolgáltató számára továbbra is önkéntes, és amely egybeeshet a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 12. cikkében említett kapcsolattartó ponttal. Hasonlóképpen, a Bizottság tudomásul vette a bejelentett tervezetben szereplő esetleges határozatok joghatásaira vonatkozó kiegészítő magyarázatokat, amelyek az olasz területen a szolgáltatások igénybevevőire korlátozódnak. A Bizottság üdvözölte továbbá azt a pontosítást, hogy a bejelentett tervezet nem akadályozza meg, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 9. cikkének (4) bekezdése értelmében végzéseket más digitális szolgáltatási koordinátoroknak továbbítsanak.

Ezenkívül a bejelentett rendelet alapján elfogadott határozatok tartalmával kapcsolatban a jogellenes tartalom azonosítására szolgáló pontos URL beillesztésével és ugyanannak a videomegosztóplatform-szolgáltatók részére történő továbbításához használt olasz nyelv alkalmazásával kapcsolatban a Bizottság rámutatott, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 9. és 10. cikke bizonyos minimumfeltételeket harmonizál, amelyeket adott tagállam közigazgatási vagy bírósági végzéseinek teljesítenie kell annak érdekében, hogy a közvetítő szolgáltatókat arra kötelezhessék, hogy az illetékes hatóságokat az ilyen határozatok nyomán hozott intézkedésekről tájékoztassák. Ezek közül a Bizottság a következőket említi meg i. olyan egyértelmű információk beillesztése, amelyek lehetővé teszik a közvetítő szolgáltató számára a jogellenes tartalom azonosítását és lokalizálását (a 9. cikk (2) bekezdése a) pontjának iv. alpontja) és ii. továbbítás a közvetítő szolgáltató által bejelentett nyelvek valamelyikén vagy a tagállamok más hivatalos nyelvén (amelyről a határozatot kibocsátó hatóság és a szolgáltató megállapodott) vagy a kibocsátó hatóság nyelvén, feltéve, hogy azt megfelelő fordítás kíséri (a 9. cikk (2) bekezdésének c) pontja és a 10. cikk (2) bekezdésének c) pontja).

A Bizottság továbbá megjegyezte, hogy a bejelentett tervezetben előírt eljárás célja az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 3. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott eljárási lépések végrehajtása, beleértve a szolgáltató származási országának és a Bizottságnak küldött értesítéseket is. E tekintetben ezért utalt az 1024/2012/EU rendelet (a továbbiakban: IMI-rendelet) 29. cikke alapján a kísérleti projekt keretében kifejlesztett belső piaci információs rendszerre (a továbbiakban: IMI), és felkérte a címzettet, hogy szükség esetén hivatkozzon e rendszer használatára az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 3. cikkének hatálya alá tartozó, határokon átnyúló szolgáltatóval szembeni bármely intézkedés kibocsátásakor.

Végezetül a Bizottság emlékeztetett arra, hogy biztosítani kell, hogy a nemzeti jogszabályok összhangban legyenek a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabállyal és adott esetben az e-kereskedelemről szóló irányelvvel, beleértve az IMI végrehajtási rendszerét is.

A nyilvános konzultáció keretében kapott észrevételek és a Hatóság alábbi kapcsolódó értékelései tekintetében:

Általános megjegyzések

Az érintett szervezetek fő állásfoglalásai

A konzultációban részt vevő valamennyi szervezet üdvözli a szóban forgó javasolt rendeletet, amelynek célja az olasz felhasználók magas szintű védelmének biztosítása a videomegosztóplatform-szolgáltatásokon keresztül használt tartalmak tekintetében.

Az egyik szervezet reméli, hogy a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó videók azonosításának kritériumai ugyanolyan szigorúak lesznek, mint a műsorszóró rendszer kritériumai.

Egy másik szervezet a rendelettervezetnek az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló – később az (EU) 2018/1808 irányelvvel, a digitális szolgáltatásokról szóló rendelettel, az elektronikus kereskedelemről szóló irányelvvel módosított – 2010/13/EU irányelvvel, és általánosabban a származási ország elvével való összehangolásával kapcsolatban vet fel bizonyos kritikus kérdéseket. Egyrészt megjegyzi, hogy bár az EK-irányelv 3. cikke ihlette, a rendelettervezet olyan nemzeti szabálynak minősül, amelynek elfogadását az AVMS-irányelv nem írja elő – sőt, kifejezetten kizárja –, és nem is szükséges, tekintettel a 70/03. sz. törvényerejű rendelet kimerítő, azonnal alkalmazandó és az említett tervezettel teljes mértékben átfedésben lévő rendelkezéseire. Másrészt ugyanez a szervezet kritikus kérdéseket vet fel a rendelettervezet és a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet összehangolásával kapcsolatban. E tekintetben a fent említett rendelet (9) preambulumbekzdésére hivatkozik, amely szerint a tagállamoknak tilos kiegészítő nemzeti követelményeket elfogadniuk a rendelet alkalmazási körébe tartozó kérdésekkel kapcsolatban, kivéve, ha erről kifejezetten másként rendelkeznek, mivel ez a közvetítő szolgáltatókra vonatkozó, teljes mértékben harmonizált szabályoknak magának a rendeletnek a célkitűzéseivel összhangban történő közvetlen és egységes alkalmazását befolyásolná. A szervezet megjegyzi, hogy úgy tűnik, hogy a rendelettervezet alkalmazási köre átfedésben van a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet alkalmazási körével, amely magában foglalja a kiskorúak és a fogyasztók védelmét, valamint a gyűlöletbeszéd és a diszkriminatív tartalom elleni küzdelmet. Végül ugyanez a szervezet úgy véli, hogy a rendelettervezet következetlenségeket mutat az e-kereskedelemről szóló irányelv 3. cikkében említett származási ország elvének való megfelelés tekintetében, amely szerint a tagállam nem korlátozhatja az információs társadalom egy adott szolgáltatásának szabad mozgását a pusztán „veszélyesnek”, nem pedig jogellenesnek minősülő tartalom tekintetében. Végezetül ebben az összefüggésben a szervezet megjegyzi, hogy a TUSMA 41. cikke (7) bekezdésének az uniós joggal összhangban álló egyetlen értelmezése az, amely az alkalmazási körét kizárólag a jogellenes cselekménynek minősülő tartalomra korlátozza. Egy ettől eltérő értelmezés ugyanis ellentétes lenne a származási ország elvével és a túlszabályozás tilalmával. Következésképpen azt javasolja, hogy pontosabban határozzák meg a jogszabály alkalmazási körét, egyértelműen utalva az olasz joggal ellentétes tartalom kategóriája vonatkozásában a korlátozás alá eső tartalomra.

Egy másik szervezet hangsúlyozza, hogy az európai és olasz felhasználók előnyben részesítéséhez tiszteletben kell tartani az európai jog elveit, mint az egységes piac megfelelő működésének alapvető eszközét; ezenkívül videómegosztó platformként hangsúlyozza, hogy rendkívül szigorú reklámszabványokat követnek, amelyek minden felhasználóra vonatkoznak, beleértve a kiskorúakat is, és amelyek nagyon magas normákat írnak elő a fizetett hirdetésekre vonatkozóan. Hangsúlyozza a harmonizáció mint kulcsfontosságú elv fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy az online

szolgáltatások és a fogyasztók egy valóban uniós digitális egységes piac előnyeit élvezhessék.

Végezetül egy másik szervezet kiemeli a szóban forgó rendelet által bevezetett rendelkezések fontosságát, különös tekintettel a jogellenes tartalom eltávolítására irányuló új eljárásra, amely új lehetőséget biztosít mind a kommunikációs szabályozó hatóság közvetlen beavatkozására sürgős esetekben, mind a megosztási platform székhelye szerinti ország szabályozó hatósága általi beavatkozásokra minden más esetben. Ezért szükségesnek tartja a tervezet minél szélesebb körű terjesztését (többek között a fogyasztói szövetségek támogatásával) annak érdekében, hogy felhívja a felhasználók figyelmét e rendelet tartalmára.

A Hatóság észrevételei

A szóban forgó rendelet és az itt említett főbb európai uniós rendeletek (a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet, az e-kereskedelemről szóló irányelv, az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) összehangolásával kapcsolatban felvetett aggályok tekintetében először is meg kell ismételni, hogy a 2018/1808 irányelv átültetése során a nemzeti jogalkotó a TUSMA 41. cikkében ezt a hatáskört biztosította a Hatóság számára. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a jogalkotó kifejezetten hivatkozott a 70/03. sz. törvényerejű rendelet 5. cikkében előírt eljárásokra.

Azt is meg kell jegyezni, hogy a nyilvános konzultációra benyújtott rendelettervezetről értesítették az Európai Bizottságot, amely annak ellenére, hogy pontosítást kért, nem talált ellentmondást az uniós jogszabályokkal. Ezenkívül, miként arra az Európai Bizottság rámutatott, a szóban forgó rendelet csupán a 208/2021. sz. törvényerejű rendelet 41. cikkének (7) bekezdésében kifejezetten meghatározott esetekben ír elő beavatkozást a következő célokból: „a) a kiskorúak védelme olyan tartalmakkal szemben, amelyek hátrányosan befolyásolhatják a fizikai, szellemi, illetve erkölcsi fejlődésüket[...]; b) a faji, szexuális, vallási vagy etnikai gyűlöletre való uszítás és az emberi méltóság megsértése elleni küzdelem, valamint c) a fogyasztóvédelem, beleértve a befektetőket is”.

Ami a származási ország elvének való megfeleléssel kapcsolatban felvetett aggályokat illeti, meg kell ismételni, hogy a rendelet az elektronikus kereskedelemről szóló 2000/31/EK irányelvben alapul, amelynek értelmében minden tagállam bizonyos feltételekre korlátozhatja a más államból származó információs szolgáltatások mozgását az információs társadalom adott szolgáltatása tekintetében. Az említett irányelv 3. cikkének (4) bekezdése értelmében a tagállamok által meghozni kívánt intézkedéseknek különösen a következő jellemzőkkel kell bírniuk: i. több meghatározott okból szükségesek (törvény és rend, a közegészség védelme, közbiztonság és a fogyasztók védelme, beleértve a befektetőket is), ii. az információs társadalom egy olyan adott szolgáltatásával kapcsolatban szükségesek, amely sérti az 1. pontban meghatározott célokat, vagy komoly és súlyos sérelemveszélyt jelent, és iii. e célkitűzésekkel arányosak. Ebben az esetben a jogszabály előírja, hogy a tagállamnak – a kérdéses intézkedések megtétele előtt és a bírósági eljárások (ideértve a vizsgálati eljárásokat) és

a büntetőeljárás keretében végzett intézkedések sérelme nélkül – először fel kell kérnie azt a tagállamot, amelyben az érintett jogalany letelepedett, hogy tegye meg a megfelelő intézkedéseket; ha nem hozott intézkedéseket, vagy az intézkedések nem megfelelőek, értesítenie kell a Bizottságot és a tagállamot az ilyen intézkedések meghozatalára irányuló szándékáról.

A fent említett 3. cikk (5) bekezdése azt is lehetővé teszi, hogy sürgős esetekben eltérjenek e feltételektől. Ebben az esetben bármilyen meghozott intézkedést a lehető legrövidebb időn belül közölni kell a Bizottsággal és azzal a tagállammal, amelyben az szervezet letelepedett vagy letelepedettnek minősül, a sürgősség okával együtt,

E feltételezések alapján a Hatóság elfogadta a 680/13/CONS határozathoz csatolt, az elektronikus hírközlő hálózatok szerzői jogainak védelmére irányuló rendeletet, amely a Hatóságnak az Olaszországon kívül letelepedett szervezetek által elkövetett jogellenes cselekmények miatti intézkedéseit is szabályozza. A fenti rendelettel kapcsolatban nem szabad elfelejteni, hogy arról az Európai Bizottságot is értesítették, és a rendeletet a közigazgatási bíróság jóváhagyta.

Különös tekintettel a szóban forgó rendelet és a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály összehangolására, meg kell jegyezni, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak (amely az e-kereskedelemről szóló irányelv 14. cikke helyébe lépett) az „információ tárolására” vonatkozó szabályokról és rendeletekről szóló 6. cikke nem érinti azt a lehetőséget, hogy az egyes tagállamok jogrendszerével összhangban adott igazságügyi vagy közigazgatási hatóság megkövetelje a szolgáltatótól a jogsértés megelőzését vagy megszüntetését.

E tekintetben meg kell jegyezni – miként arra maga az Európai Bizottság is rámutatott –, hogy az új rendelkezéseket a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban meghatározott korlátokon belül és azokkal összhangban kell alkalmazni. A Hatóság az Európai Bizottság által kifejtettekkel összhangban különösen a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet (38) preambulumbekkezdésére hivatkozik, amely szerint: „a jogellenes tartalom elleni fellépésre és az információszolgáltatásra vonatkozó végzések csak akkor tartoznak azon szabályok hatálya alá, amelyek védik az érintett szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam joghatóságát, és azon szabályok hatálya alá, amelyek meghatározzák bizonyos esetekben az ettől a joghatóságtól való lehetséges, a 2000/31/EK irányelv 3. cikkében meghatározott, eltéréseket, ha teljesülnek az említett cikkben foglalt feltételek. Mivel a szóban forgó végzések a jogellenes tartalom konkrét elemeire és konkrét információkra vonatkoznak, amennyiben egy másik tagállamban letelepedett közvetítő szolgáltató a címzettjük, főszabály szerint nem korlátozzák az ilyen szolgáltatók arra vonatkozó szabadságát, hogy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtsanak. Ezért a 2000/31/EK irányelv 3. cikkében meghatározott szabályok – beleértve a szolgáltató letelepedési helye szerinti tagállam joghatósága alóli, meghatározott okokból biztosított mentességre irányuló intézkedések indokolásának szükségességére, továbbá az ilyen intézkedések bejelentésére vonatkozó szabályokat – nem vonatkoznak ezekre a végzésekre”.

Ezért abban az értelmezésben, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 8. cikke értelmében a digitális platformok elleni jogellenes tevékenységek jelenlétére utaló tények vagy körülmények monitorozására vagy aktív vizsgálatára vonatkozó általános kötelezettségek nem kötelezőek, ez nem befolyásolja a Hatóság azon lehetőségét, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet 6. cikke (4) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban a közvetítő szolgáltatótól a jogsértés megelőzését vagy megszüntetését megkövetelje.

Ezenkívül a Bizottsággal folytatott megbeszéléseket is figyelembe véve, a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban előírt eljárásokkal való maximális összhang biztosítása érdekében helyénvalónak tűnik úgy rendelkezni, hogy a Hatóság mint Olaszország digitális szolgáltatási koordinátora (a 2023. november 15-i 159. sz. törvénnyel módosított, 2023. szeptember 16-i 123. sz. törvényerejű rendelet 15. cikke értelmében) a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 9. cikkének (4) bekezdése értelmében a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 85. cikke alapján létrehozott rendszeren keresztül valamennyi digitális szolgáltatási koordinátornak továbbítsa az elfogadott végzést.

Az 1. cikkben említett fogalommeghatározásokat illetően

Az érintett szervezetek fő állásfoglalásai

Az egyik szervezet az 1. cikk f) pontjában „*az úgynevezett gifek kivételével*” szövegrész törlését javasolja, mivel, mint ismeretes, a gifek (grafikus csereformátumok) olyan képsorozatok, amelyek csak a formátumukon keresztül határozhatók meg, és amelyek a konzultáció tárgyát képező rendelkezésben említett célokból jelentős ideig megmaradhatnak. Különösen megjegyzi, hogy még a 10 vagy 20 másodperces gifek is káros tartalmat közvetíthetnek, ráadásul ugyanez a szabály kimondja, hogy meghatározási célból figyelmen kívül kívánja hagyni a műsorszám időtartamát.

A Hatóság észrevételei

A *gif* hivatkozásnak a műsorszám meghatározásából való törlésére irányuló javaslattal kapcsolatban és általánosabban a rendelet e képekre való kiterjesztésével kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy ezt a megfogalmazást (amely kifejezetten kizárja őket) közvetlenül az olasz jogalkotó írta elő a 208/2023. sz. törvényerejű rendelet 3. cikke (1) bekezdésének g) pontjában, különös tekintettel a „műsorszám” fogalmára. Ezenkívül ez a beillesztés egy olyan döntésen alapult, amit akkor hoztak, amikor az olasz jogalkotó – szintén az irányelv (6) preambulumbekkezdésével összhangban – átültette az (EU) 2018/1808 irányelvet.

A 3. cikkben említett, olasz közönségnek szóló tartalom azonosítására vonatkozó szubjektív kritériumokat illetően

Az érintett szervezetek fő állásfoglalásai

Az annak meghatározására irányuló azonosítási kritériumokat illetően, hogy adott tartalom az olasz közönségnek szól-e, egy szervezet megjegyzi, hogy azok ellentétesek

az egységes szerkezetbe foglalt törvény 41. cikkének (8) és (9) bekezdésével, és ezzel egy időben általánosnak és túlzottan széles körűnek tűnnek. Különösen hangsúlyozza, hogy az elsődleges jogszabályok nem hatalmazzák fel a Hatóságot arra, hogy meghatározza az olasz közönségnek címzett tartalom azonosítására vonatkozó kritériumokat; e tekintetben megjegyzi, hogy az egységes szerkezetbe foglalt törvény 41. cikkének (9) bekezdése a Hatóság szabályozási hatáskörét „a (7) bekezdésben említett intézkedések elfogadására vonatkozó eljárásra” korlátozza, nem említve azon kritériumok meghatározását, amelyek alapján az olasz közönségnek szóló tartalom azonosítható. Másrészt ugyanez a szervezet megjegyzi, hogy számos elem – a nemzeti jogalkotó általi – példaként történő előírása azt követelné meg, hogy az olasz közönségnek címzett tartalmat eseti alapon elvégzendő értékelés alapján kelljen vizsgálni.

Egy másik szempontból ugyanez a szervezet azzal érvel, hogy véleménye szerint a Hatóság beavatkozása nem az elsődleges jogszabályok rendelkezéseinek pontosítására korlátozódna, hanem inkább indokolatlanul innovatív jellegű lenne. Egyrészt megjegyzi, hogy az a rendelkezés, amely szerint a 3. cikkben meghatározott feltételek közül csak egy teljesülése elegendő ahhoz, hogy a tartalom az olasz közönségnek szánt tartalomnak minősüljön, ellentétes a TUSMA 41. cikkének (8) bekezdésével, amely ezzel szemben csak példaként említ néhány kritériumot. Másrészt úgy véli, hogy a rendelettervezet olyan kritériumokat vezet be, amelyek nem kapcsolódnak az elsődleges szabályhoz, amelyek közül egyesek – a véleménye szerint – nem tűnnek relevánsnak a szóban forgó értékelés szempontjából. Ugyanez a szervezet konkrétan megjegyzi, hogy azok a tények, amelyek szerint a videómegosztóplatform-szolgáltató Olaszországban bevételt termel, vagy adott felhasználó számára olasz nyelvű felületet biztosít, vagy a platform használatának nyelveként elérhetővé teszi az olasz nyelvet, mind irrelevánsak annak értékelése szempontjából, hogy az e platformon tárolt bizonyos, felhasználók által létrehozott tartalmak az olasz közönségnek szólnak-e. Ezzel szemben megjegyzi, hogy a kritériumoknak a különböző uniós országokban működő videómegosztóplatform-szolgáltatókra történő alkalmazása de facto a platformon elérhető összes tartalmat a rendelettervezet hatálya alá vonná, ami ellentétes lenne az egységes szerkezetbe foglalt törvény 41. cikkének (7) bekezdésével. Ezért ugyanez a szervezet a teljes rendelkezés törlését javasolja.

A Hatóság észrevételei

Azon kivételt illetően, amely szerint az elsődleges szabályozás nem ruházta fel kifejezetten a Hatóságot azon kritériumok meghatározására, amelyek alapján meghatározható, hogy valamely műsorszám, felhasználó által készített videó vagy audiovizuális kereskedelmi közlemény az olasz közönséghez szól-e, előzetesen meg kell

jegyezni, hogy az Agcom mint az illetékességi területek szabályozásáért és felügyeletéért felelős független közigazgatási hatóság a hatáskört biztosító szabályok alapjául szolgáló közérdek leghatékonyabb kielégítése szempontjából leginkább funkcionális módon gyakorolja előjogait. Ebben az értelemben olyan rendeleteket vagy értelmező iránymutatásokat fogadhat el, amelyek célja az elsődleges jog rendelkezései hatályának egyértelműsítése. Ebben az esetben a jogalkotó már azonosította azokat a kritériumokat, amelyek alapján – noha példák útján – a Hatóság úgy határozott, hogy további értelmező iránymutatásokat fogalmaz meg, az eset eseti alapon történő értékelése lehetőségének sérelme nélkül.

Különös tekintettel arra, hogy a Hatóság úgy döntött, hogy alternatív és nem kumulatívként azonosított élő kritériumokat vesz figyelembe annak meghatározására, hogy egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató által terjesztett műsor, felhasználó által készített videó vagy audiovizuális kereskedelmi közlemény az olasz közönségnek szól-e, meg kell jegyezni, hogy ez a választás pontosan e lista tisztán magyarázó és szemléltető hatályán alapul.

Végezetül, a bevételekre vonatkozó kritériummal kapcsolatban tett észrevételekre hivatkozva emlékeztetni kell arra, hogy ezt a kritériumot közvetlenül a nemzeti jogalkotó illesztette be.

A Hatóságnak szóló, a 6. cikkben előírt jelentéseket illetően

Az érintett szervezetek fő állásfoglalásai

Az egyik szervezet attól tart, hogy a Hatóság előtti eljárások és az ugyanazon audiovizuális tartalomra vonatkozó bírósági eljárások átfedésben lehetnek egymással. Különösen megjegyzi, hogy bár a rendelettervezet előírja, hogy a Hatóság előtti eljárás nem indítható el vagy folytatható abban az esetben, ha a 6. cikk (4) bekezdése értelmében ugyanazon tartalommal kapcsolatban az igazságügyi hatóság előtt eljárás van folyamatban, véleménye szerint az Agcom tartózkodására vonatkozó kötelezettség csak akkor merül fel, ha az eljárás azonos tartalommal kapcsolatos, és ugyanazon felek között indult. E tekintetben megjegyzi, hogy mivel a közérdek védelmére épülő eljárásokról van szó, a konkrét tartalom eltávolítását kérő szervezet kiléte nem elsődleges fontosságú, ellentétben a szóban forgó eljárás tárgyát képező tartalom és az azt üzemeltető videómegosztóplatform-szolgáltató azonosságával. Ezért úgy véli, hogy az ugyanazon videómegosztóplatform-szolgáltatót, de egy másik szerződő felet érintő bírósági eljárásoknak minden esetben a további eljárások eredeti vagy későbbi elévülését kell eredményezniük, összhangban a *ne bis in idem* elvvel.

A Hatóság észrevételei

A Hatóság előtti eljárások és az ugyanazon audiovizuális tartalomra vonatkozó bírósági eljárások közötti esetleges átfedés kockázatával kapcsolatban tett észrevételeket illetően

egyértékű az előterjesztett javaslattal. Ugyanis, tekintettel arra, hogy a tartalom videotartalom-megosztó platformról való eltávolítására irányuló eljárás a közérdek védelmének alapul, meg kell állapítani, hogy az eltávolítást kérő szervezet kiléte irreleváns, míg az ugyanazon eljárás tárgyát képező tartalom kiléte releváns.

A 8. cikkben említett igazgatóság előtti előzetes vizsgálati eljárást illetően

Az érintett szervezetek fő állásfoglalásai

Ami a Hatóság és különösen a rendelettervezet 8. cikke által szabályozott illetékes igazgatóság előtti előzetes vizsgálati eljárást illeti, egy szervezet úgy véli, hogy az igazgatóság előtti előzetes vizsgálati eljárás időtartama túlságosan hosszú, és a határidők jelentős szűkítését javasolja. Különösen azt javasolja, hogy a közigazgatási eljárást 30 nap helyett 5 napon belül zárják le, és 15 nap helyett legfeljebb 5 napra függeszték fel. Ezenkívül a spontán alkalmazkodásra vonatkozó határidőket illetően azt javasolja, hogy 5 nap helyett 2 napot engedélyezzenek, és 5 nap helyett további 3 nappal hosszabbítsák meg. A szervezet interpretációjában a javasolt módosítások azért szükségesek, mert az eljárás célja a kiskorúak pszichológiai-fizikai fejlődésére és az emberi méltóságra nézve károsnak ítélt, gyűlöletet keltő tartalmak eltávolítása, ezért annak gyors és hatékony eszköznek kell lennie, amelyet fel lehet használni az ilyen jogi helyzetek és érdekek védelmére, időkereteket biztosítva a felhasználók és jogaik súlyos és helyrehozhatatlan sérelmének megelőzésére.

Másrésről egy másik szervezet komoly kétségeit fejezi ki a videomegosztóplatform-szolgáltatókra vonatkozó szigorú határidők előírását illetően. Megjegyzi különösen, hogy a végleges, feltétlenül alkalmazandó és meghatározott határidők megjelölése ellentétes lenne az európai jogalkotó azon megközelítésével, amely mind az e-kereskedelemtől szóló irányelvben, mind a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletben – és különösen a nemzeti igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok által kibocsátott jogellenes tartalmakkal szembeni fellépésre irányuló határozatokról szóló 9. cikkben – kerülte az előre meghatározott határidők bevezetését, pontosan azért, hogy lehetővé tegye az eseti értékelés lehetőségét, többek között a tartalom jellege és más ténybeli körülmények alapján, az érdekek pontosabb egyensúlyának lehetővé tétele és az online véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatos kockázatok csökkentése érdekében. Ezért azt javasolja, hogy töröljék a rendelettervezet 8. cikkében előírt, a videomegosztóplatform-szolgáltatókra vonatkozó konkrét határidőkre való hivatkozásokat, és a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet 9. cikkének rendelkezéseivel összhangban egy általános hivatkozást tartsanak meg a szükséges intézkedések „mértányos késedelem nélküli” elfogadására. Ugyanez a szervezet megjegyzi, hogy a 8. cikk (5) bekezdése szerint az Agcomnak csak akkor kell lezárnia az eljárást, ha a kérelmező jogi eljárást indít. Másrészt megjegyzi, hogy a szolgáltatóra vonatkozóan nincs olyan rendelkezés, amely jogi eljárást kíván indítani azon felhasználóval szemben, aki az állítólagosan jogsértő tartalmat valamilyen platformra feltöltötte. Ezért azt javasolja, hogy ennek megfelelően módosítsák.

A Hatóság észrevételei

Az itt előírt eljárás határidejének csökkentésére irányuló kérelmet illetően meg kell jegyezni, hogy ezeket úgy határozták meg, hogy észszerű egyensúlyt alakítsanak ki a különböző érintett érdekek között, ügyelve a felhasználók hatékony védelmének biztosítására az eljárási garanciákkal összhangban, szintén figyelembe véve, hogy a Hatóságnak el kell végeznie a szükséges vizsgálatokat. Ezért a videomegosztó szolgáltatók eltávolításának határidejével kapcsolatban már említettekre hivatkozva meg kell jegyezni, hogy az itt meghatározott határidők nem kötelező határidők, amelyek biztosítják a közigazgatási intézkedések biztonságát.

A konzultációban részt vevő különböző szervezetek észrevételeinek fényében, valamint a közigazgatási intézkedés hatékonyságára és eredményességére tekintettel azonban a vizsgálat előtti ellenőrzési tevékenységek befejezésének határideje tizenkettőről ötre csökken (korábbi 5. cikk (4) bekezdés). Hasonlóképpen, abban az esetben, ha a 8. cikk (3) bekezdésében említett videomegosztóplatform-szolgáltató spontán alkalmazkodást hajt végre, az online kalózkodás elleni küzdelemről szóló rendelet (módosított 680/13/CONS. sz. határozat) rendelkezései alapján egyaránt, az eljárás az igazgató törlésről szóló határozatával zárul le. Az illetékes kollektív szervet rendszeresen tájékoztatni kell az így elrendezett bejelentésekről.

Különös tekintettel az eljárás határidejére, figyelemmel a beérkezett észrevételekre, és figyelembe véve, hogy bizonyos esetekben a közigazgatási intézkedés szempontjából lényeges információk beszerzésére van szükség, helyénvalónak tűnik a 11. cikkben kifejezetten rendelkezni arról, hogy a szükséges információkérések esetén fel kell függeszteni a 8. cikkben említett eljárás határidejét. Végül, ami az eljárás lezárásának határidejét illeti, tekintettel a beérkezett észrevételekre, valamint a közigazgatási intézkedés hatékonyságára és eredményességére, a vonatkozó határidők 30-ról 15-re csökkennek.

A 9. cikkben említett záró intézkedéseket illetően

Az érintett szervezetek fő állásfoglalásai

Ami a Hatóság által elfogadható záró intézkedésekre vonatkozó rendelkezést illeti, két szervezet úgy véli, hogy a rendelettervezet 9.2. cikkében meghatározott határidők rendkívül kötelezőek ahhoz, hogy a videomegosztóplatform-szolgáltató a Hatóság adott intézkedését (tartalmak eltávolítása) végrehajtsa, mivel az a potenciálisan jogszerű tartalmak túlzott eltávolítását ösztönözné, és minden esetben ellentétes lenne a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály által meghatározott elvekkel. Konkrétan megjegyzi, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály nem írt elő előre meghatározott határidőket a tartalom eltávolítására, mivel ez aláásná a véleménynyilvánítás szabadságát, és nem tenné lehetővé a különböző tartalomtípusok közötti különbségek elismerését. Végezetül megjegyzi, hogy a kizárólag nemzeti szinten alkalmazandó határidők előírása aláásná a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály azon

célkitűzését, hogy harmonizált tartalomszabályozási keretet hozzon létre, és esetlegesen jogbizonytalanságot teremtené az Európában működő vállalatok számára. Ezért azt javasolják, hogy a rendelettervezetből töröljék a tartalom eltávolítására vonatkozó határidőket, és hangolják össze azt a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály szellemével és azon pontjával, amely szerint a közvetítő szolgáltatónak *indokolatlan késedelem nélkül* követniük kell a tartalomeltávolítási végzést.”

Egy szervezet – különös tekintettel a Hatóság által a tartalmegosztó szolgáltatónak adott végzésre (a rendelettervezet 9. cikkének (2) bekezdése értelmében) – javasolja a tartalomnak a vonatkozó URL-en keresztüli azonosítását annak egyedi azonosítása érdekében. E tekintetben a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 9. cikkének rendelkezéseire utalva (amelyek szerint *”A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett végzés a szolgáltatónak való továbbításakor megfelelően legalább az alábbi feltételeknek: a) az említett végzés tartalmazza a következő elemeket: [...] iv. olyan egyértelmű információk, amelyek lehetővé teszik a közvetítő szolgáltató számára az érintett jogellenes tartalom azonosítását és lokalizálását, például egy vagy több pontos URL és szükség esetén további információk”*) megjegyzi, hogy az URL az egyetlen módja annak, hogy egyértelműen azonosítani lehessen a Hatóság intézkedéseinek hatálya alá tartozó tartalom pontos elektronikus helyét, és hogy lehetővé tegyék a videómegosztó szolgáltató számára annak vizsgálatát és a megfelelő intézkedések azonnali megtételét.

A szervezet úgy véli, hogy a Hatóság által a rendelettervezet 9. cikke alapján elfogadandó intézkedés túlságosan általános és széles körű (*„minden olyan intézkedés, beleértve az eltávolítást is, amely alkalmas annak megakadályozására, hogy az olasz nyilvánosság hozzáférjen a 4. cikkben meghatározott célokkal ellentétesnek ítélt tartalmakhoz”*); ugyanez a szervezet megjegyzi, hogy egy ilyen széles hatály túlzottan megterhelő, aránytalan, illetve önkényes végzésekhez vezethet, például monitorozási kötelezettségekhez (amely az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv, az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv és a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet által kifejezetten tiltott) vagy blokkolási kötelezettségekhez, amelyek nem állnak arányban a jogsértés mértékével (pl. teljes csatornák blokkolása korlátozott vagy kisebb jogsértések esetén), vagy technikailag végrehajthatatlan kötelezettségekhez (ugyanazon cél rovására, amelyet a TUSMA elérni kíván). Ezenkívül a rendelettervezet nem írja elő részletesen azokat az elemeket, amelyeket a Hatóság által hozott korlátozó végzésnek a jogbiztonság elvének megsértése esetén szükségszerűen tartalmaznia kell. Ugyanezen szervezet szerint az ilyen végzéseknek ugyanazokat az elemeket kell tartalmazniuk, mint amelyeket a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet 9. cikke előír, beleértve annak teljes körű indokolását, hogy az információ miért minősülne jogellenes tartalomnak az uniós jog vagy az ugyanazon joggal összhangban álló nemzeti jog egy vagy több konkrét rendelkezése alapján.

A Hatóság észrevételei

A hatósági intézkedésnek a videomegosztóplatform-szolgáltató általi végrehajtására vonatkozó konkrét határidők meghatározásával kapcsolatban a konzultációban részt vevőktől érkezett észrevételek tekintetében a fentieket tudjuk ismételni. Különösen, mivel ezek csupán nem kötelező és nem végleges, feltétlenül alkalmazandó határidők, helyénvalónak tűnik a konzultációra bocsátott dokumentum rendelkezésének fenntartása. Ezenkívül meg kell ismételni, hogy ez nem tűnik ellentétesnek az európai jogalkotó által a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletben használt megfogalmazással, tekintettel annak nem kötelező jellegére.

Ami a végzésen belüli tartalom pontos URL-jének feltüntetésére irányuló kérelmet illeti, figyelembe véve azt is, amit az Európai Bizottság megjegyzett, helyénvalónak tűnik megadni, hogy a videomegosztóplatform-szolgáltatóknak küldött végzés megfelel-e a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet 9. cikke (2) bekezdése a) pontjának iv. alpontjában meghatározott, egyértelmű információk – például egy vagy több pontos URL és szükség esetén további információk – feltüntetésére vonatkozó feltételeknek, amelyek lehetővé teszik a videomegosztóplatform-szolgáltató számára a szóban forgó jogellenes tartalom azonosítását és lokalizálását. Továbbá, figyelembe véve azokat a konkrét minimumfeltételeket, amelyeket a közigazgatási végzéseknek teljesíteniük kell annak érdekében, hogy a közvetítő szolgáltatók oldalán fennálljon annak kötelezettsége, hogy a közvetítő szolgáltatók az illetékes hatóságokat az ilyen végzések utókövetéséről tájékoztassák, miként arra a Bizottság is rámutatott, a rendelet előírja, hogy a határozatokat a digitális szolgáltatásokról szóló törvény 9. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett rendelkezéseknek megfelelően kell továbbítani.

A Hatóság videomegosztó-szolgáltatási platformra vonatkozó határozatának tartalmával kapcsolatban az egyik szervezet által felvetett aggályokat illetően meg kell jegyezni, hogy a határozatok minden esetben pontosak és konkrétak. Mint ismeretes, a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet 8. cikke tiltja az általános monitorozási kötelezettség vagy az aktív tényfeltárási kötelezettségek bevezetését. Ezzel szemben ugyanezen rendelet 6. cikke nem befolyásolja annak lehetőségét, hogy a tagállam jogrendszerével összhangban az igazságügyi vagy közigazgatási hatóság a szóban forgó esethez hasonlóan megkövetelje a szolgáltatótól egy konkrét jogsértés megelőzését vagy megszüntetését. Ami a végzés aránytalanságától való félelmet illeti, emlékeztetni kell arra, hogy ez utóbbi – lévén, hogy egy közigazgatási hatáskör manifesztációja – olyan közigazgatási aktus elfogadásában nyilvánul meg, amelyet nemcsak indokolni kell, hanem az elérni kívánt céllal arányosnak is kell lennie. Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a Hatóság által elfogadott valamennyi intézkedés megtámadható az illetékes bíró előtt.

Végezetül, a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályban foglalt eljárásokkal való maximális átláthatóság és harmonizáció biztosítása érdekében rendelkezés született arról, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 9. cikkének (4) bekezdésével

összhangban a videómegosztóplatform-szolgáltatóknak adott végzést a többi tagállam digitális szolgáltatási koordinátorainak is továbbítani kell.

A 10. cikkben említett, az illetékes nemzeti hatóság felé történő jelentéstételi eljárást illetően

Az érintett szervezetek fő állásfoglalásai

Az egyik szervezet nagyra értékeli a rendelettervezetben javasolt eljárást, amely előírja az Európai Bizottságnak és az illetékes nemzeti hatóságnak, azaz annak a tagállamnak az értesítését, amelyben a videómegosztóplatform-szolgáltató székhelye található (vagy ott letelepedettnek tekintendő). Megjegyzi azonban, hogy a rendeletben és különösen az Agcomnak a szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékes nemzeti hatóságával való összehangolásáról szóló rendelettervezet 10. cikkének (2) bekezdésében megállapított határidők túlságosan szigorúak. E tekintetben azt javasolja, hogy az ERGA egyetértési megállapodásában használt megfogalmazásra hivatkozzanak, amely a válaszadás pontos határidejének megjelölése helyett az „indokolatlan késedelem nélkül” kifejezést használja.

Egy másik szervezet pedig azt észrevételezi, hogy az előírt beavatkozási idők túlzóak, és az olasz hatóság vagy a külföldi hatóság beavatkozását késedelmessé, és így hatástalanná teszik. E tekintetben javasolja egy, a két hatóság közötti egyszerűsített együttműködési eljárás beillesztését, ideiglenes hatáskörök bevezetésével, amelyek *„célja a vizsgált tartalom károosságának konkrét igazolása esetén ugyanezen anyag elővigyázatossági eltávolítása az eljárás meghatározásáig.”*

A Hatóság észrevételei

Ami a konzultáció egyes résztvevői által felvetett aggályokat illeti, meg kell jegyezni, hogy a meghatározott határidők csupán nem kötelező, és nem feltétlenül alkalmazandó határidőkként értendők. E tekintetben nem fogadjuk el azt a javaslatot, hogy ugyanazt a megfogalmazást alkalmazzuk, mint a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletben, mivel a határidő beillesztése, bár nem kötelező, nagyobb bizonyosságot biztosít a Hatóság valamennyi érintett szervezet érdekében történő fellépése tekintetében.

Ezenkívül a különböző tagállamok hatóságai közötti együttműködési eljárás tekintetében, összhangban a Bizottságnak az e-kereskedelemről szóló irányelv 3. cikke értelmében vett, határokon átnyúló szolgáltatóval szembeni intézkedések kibocsátásával kapcsolatos észrevételeivel, helyénvalónak tűnik a rendeletben egyértelművé tenni, hogy a többi tagállam hatóságaihoz és a Bizottsághoz intézett valamennyi kommunikáció – az illetékes nemzeti hatóság értesítésének összefüggésében – az 1024/2012/EU rendeletben említett igazgatási együttműködés belső piaci információs rendszerén (IMI-rendszer) keresztül valósul meg.

A 12. cikkben említett szankcionálási felügyeletet illetően

Az érintett szervezetek fő állásfoglalásai

Az egyik szervezet kifejezetten azt javasolja, hogy a szóban forgó rendelet hatálya alá tartozó esetek bekövetkezésekor ne lehessen közigazgatási pénzbírságot kiszabni, mivel az egységes szerkezetbe foglalt törvény 41. cikke semmilyen szankciót nem ró a más tagállamban letelepedett videomegosztó szolgáltatókra. Az egységes szerkezetbe foglalt törvény 41. cikkének (13) bekezdése ebben az értelemben is hozzájárul a kérdéshez, mivel előírja, hogy *amennyiben egy másik tagállamban letelepedett videomegosztóplatform-szolgáltató megsérti a 41. és 42. cikket, a Hatóság megfelelő jelentést küldhet az adott tagállam nemzeti szabályozó hatóságának.* Ezért javasolja a szóban forgó rendelet 12. cikke (1) bekezdésének törlését vagy a szankciós rendeletnek a szóban forgó rendeletre alkalmazandó rendelkezéseire való konkrét hivatkozást, tekintettel a Hatóság szankcionálási hatáskörének hiányára.

A Hatóság észrevételei

A Hatóságnak a közigazgatási szankciókra és kötelezettségvállalásokra vonatkozó eljárási szabályzatra való hivatkozása törlésére irányuló kérelmet illetően meg kell jegyezni, hogy a vizsgált rendelet olyan eljárási rendelet, amely nem vezet be új és az elsődleges jogszabályok rendelkezéseitől eltérő szankciókat. Mindenesetre a Hatóságnak lehetősége marad arra, hogy a 249/1997. sz. törvény 1. cikkének 31. pontja alapján járjon el a meghozott végzés be nem tartása esetén.

A rendelet hatálybalépését illetően

Az érintett szervezetek fő állásfoglalásai

Az egyik szervezet azt javasolja, hogy a rendelet kihirdetésétől számított határidőt csak azt követően állapítsák meg, hogy az hatályba lép. Ennek célja, hogy a videomegosztóplatform-szolgáltatók alkalmazkodhassanak az abban foglalt rendelkezésekhez.

A Hatóság észrevételei

A kérelem elfogadásával, amellyel egyetértünk, figyelembe véve azokat a kiigazításokat is, amelyek a jogellenes tartalom eltávolítására vonatkozó határozatoknak a videomegosztóplatform-szolgáltatók általi időben történő teljesítéséhez szükségesek, a Hatóság 30 napos határidőt állapít meg a rendelet hatálybalépésére.

FIGYELEMBE VÉVE továbbá, hogy helyénvaló kiegészíteni a szóban forgó rendeletet azzal, amit a fentiekben megjegyeztek, különös hivatkozással az (EU)

2022/2065 rendeletre (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály) és az igazgatási együttműködés belső piaci információs rendszerére (az IMI-rendszerre), továbbá az előzetes vizsgálati eljárás lefolytatása és a jelentések Hatóság általi kezelése tekintetében az eljárás egyértelműbbé tétele érdekében néhány hivatalos pontosítás és módosítás eszközzése végett;

Az érdekelt felek által folytatott nyilvános konzultáció keretében tett észrevételek és az Európai Bizottság észrevételei fényében SZÜKSÉGESNEK TARTVA a fent említett korlátokon belül és okokból konzultációra kerülő rendelettervezet módosítását és kiegészítését;

MEGHALLGATVA az elnök beszámolóját;

A KÖVETKEZŐK RENDELI EL:

Egyetlen cikk

1. Ezennel jóváhagyásra kerül az e határozat A. mellékletében foglalt, „*az olasz közönségnek szánt és egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató által biztosított videomegosztó platformon keresztül közvetített műsorszámokról, felhasználói videókról és audiovizuális kereskedelmi közleményekről szóló, 2021. november 8-i 208. sz. törvényerejű rendelet 41. cikke (9) bekezdésének végrehajtásáról szóló*” rendelet, amely a határozat szerves részét képezi.

Ez a határozat a kihirdetésétől számított 60 napon belül Lazio Regionális Közigazgatási Bírósága előtt megtámadható.

A határozat közzétételre kerül a Hatóság honlapján, és a kihirdetését követő 30 napon belül lép hatályba.

Róma, 2023. november 22.

AZ ELNÖK
Giacomo Lasorella

A határozat megfelelőségét igazolta
A FŐTITKÁR
Giulietta Gamba

**A 298/23/CONS sz. határozat A.
melléklete**

**RENDELET AZ OLASZ KÖZÖNSÉGNEK SZÁNT ÉS EGY MÁSIK
TAGÁLLAMBAN LETELEPEDETT SZOLGÁLTATÓ ÁLTAL BIZTOSÍTOTT
VIDEOMEGOSZTÓ PLATFORMON KERESZTÜL KÖZVETÍTETT
MŰSORSZÁMOKRÓL, FELHASZNÁLÓI VIDEÓKRÓL ÉS AUDIOVIZUÁLIS
KERESKEDELMI KÖZLEMÉNYEKRŐL SZÓLÓ, 2021. NOVEMBER 8-I 208.
SZ. TÖRVÉNYEREJŰ RENDELET 41. CIKKE (9) BEKEZDÉSÉNEK
VÉGREHAJTÁSÁRÓL**

I. RÉSZ

1. cikk

Fogalommeghatározások

1. E rendelet alkalmazásában:

- a) „TUSMA”: „*a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az egységes szerkezetbe foglalt törvény tekintetében történő végrehajtásáról*” szóló, 2021. november 8-i 208. sz. törvényerejű rendelet;
- b) „törvényerejű rendelet”: „*a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló 2000/31/EK irányelvet végrehajtó*”, 2003. április 9-i 70. sz. rendelet;
- c) „szolgáltató”: az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató, illetve konkrétan a 2017. december 15-i 223. sz. törvényerejű rendelettel és annak későbbi módosításaival módosított, 1986. június 21-i 317. számú törvény 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személy, illetve elismert szervezet;
- d) „videomegosztóplatform-szolgáltatás”: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 57. cikkében meghatározott olyan szolgáltatás, amelynek, vagy

amely egy elválasztható részének vagy egy alapvető funkciójának elsődleges célja, hogy tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a 2002. július 12-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül olyan műsorszámokat, felhasználó által létrehozott videókat, vagy mindkettőt juttasson el a közönséghez, amelyekért a videómegosztó platform szolgáltatója nem tartozik szerkesztői felelősséggel, és amelyeket a videómegosztó platform szolgáltatója rendszerez például automatikus eszközökkel vagy algoritmusokkal, különösen megjelenítés, címkézés és sorba rendezés révén;

- e) „videómegosztóplatform-szolgáltató”: videómegosztóplatform-szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személy;
- f) „műsorszám”: hangos vagy néma mozgóképek sorozata (az úgynevezett *gif*-ek kivételével), amely – hosszától függetlenül – egy médiaszolgáltató által kialakított műsorrendben vagy műsorkínálatban önálló egységet alkot, ideértve többek között az egész estés filmeket, a videóklipet, a sporteseményeket, a szituációs komédiákat (sitcomok), a dokumentumfilmeket, a gyermekműsorokat és az eredeti drámákat;
- g) „felhasználó által létrehozott videó”: hangos vagy néma mozgóképek sorozata, amely – hosszától függetlenül – önálló egységet alkot, és amelyet egy felhasználó hoz létre és ugyanezen felhasználó vagy valamely másik felhasználó tölt fel a videómegosztó platformra;
- h) „audiovizuális kereskedelmi közlemény”: olyan hangos vagy néma képek, amelyek célja egy gazdasági tevékenységet folytató természetes vagy jogi személy árujának, szolgáltatásának vagy arculatának közvetlen vagy közvetett népszerűsítése; az ilyen képek fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében vagy önreklámozás céljából kísérek egy műsorszámot vagy egy felhasználó által létrehozott videót, vagy szerepelnek abban. Az audiovizuális kereskedelmi közlemény formái közé tartozik többek között a televíziós reklám, a támogatás, televíziós promóciós műsor, a televíziós vásárlás és a termékmegjelenítés;
- i) „fogyasztó”: minden olyan természetes személy, aki olyan célból jár el, amely kívül esik saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén;
- j) „felhasználó”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamely videómegosztó platformra a TUSMA 3. cikke (1) bekezdésének g) és h) pontjában említett tartalmat tölt fel, nevezetesen a videómegosztó platformon keresztül elérhető tartalmat felhasználó természetes személy;

- k) „befektető”: az egységes szerkezetbe foglalt pénzügyi törvényről szóló, 1998. február 24-i 58. sz. törvényerejű rendelet szerinti lakossági ügyfél vagy lakossági befektető, vagyis az az ügyfél vagy befektető, aki nem szakmai ügyfél vagy szakmai befektető;
- l) „a székhely szerinti digitális szolgáltatási koordinátor”: annak a tagállamnak a digitális szolgáltatási koordinátora, ahol a közvetítő szolgáltató fő telephelye található, vagy ahol a közvetítő szolgáltató jogi képviselője lakóhellyel vagy székhellyel rendelkezik;
- m) „hatóság”: a Hírközlési Szabályozó Hatóság;
- n) „testületi szerv”: a hatóság tanácsa;
- o) „igazgatóság” és „igazgató”: a hatóság Digitális Szolgáltatások Igazgatósága és a *pro-tempore* (ideiglenes) igazgató;
- p) „hivatal”: második szintű szervezeti egység;
- q) „illetékes nemzeti hatóság”: azon tagállam közigazgatási hatósága vagy digitális szolgáltatási koordinátora, amelyben a videomegosztó platform szolgáltatója letelepedett vagy letelepedettnek minősül, és amely hatáskörrel rendelkezik az e rendelet hatálya alá tartozó esetek kezelésére;
- r) „az eljárásért felelős személy”: az a vezető vagy tisztviselő, aki a hatóság szervezeti és működési szabályzatával összhangban felelős a vizsgálati tevékenységek és az e szabályzatban említett eljárással kapcsolatos bármely egyéb feladat elvégzéséért;
- s) „elektronikus hírközlő hálózatok”: a 2018. december 11-i (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott hálózatok;
- t) „szankciós rendelet”: a legutóbb a 697/20/CONS határozattal módosított és kiegészített, „a közigazgatási szankciókról és kötelezettségvállalásokról szóló eljárási szabályzatról szóló” 410/14/CONS határozat A. melléklete;
- u) „audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv”: a 2018. november 14-i (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv;

- v) „DSA-rendelet”: a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2065 európai parlamenti és a tanácsi rendelet (digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály);
- w) „ERGA”: az Európai Bizottság 2014. február 3-i C(2014) 462 határozatával létrehozott Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportja;
- x) „egyetértési megállapodás”: az ERGA által 2020. december 3-án elfogadott dokumentum, amelynek célja a tagok közötti együttműködés és információcsere keretének létrehozása az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv harmonizált alkalmazása céljából;
- y) „IMI-rendszer”: az 1024/2012/EU rendeletben említett igazgatási együttműködés belső piaci információs rendszere az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv 3. cikke szerinti értesítésekhez jelenleg használt rendszer.

I. FEJEZET

Hatály

2. cikk

Általános alapelvek

1. A TUSMA 41. cikkének (1), (2), (3), (4), (5) és (6) bekezdésében foglalt rendelkezések sérelme nélkül ez a rendelet – a 3. cikkben meghatározott kritériumoknak megfelelően – az olasz közönségnek szánt és egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató által biztosított videomegosztó platformon keresztül közvetített műsorszámok, felhasználó által létrehozott videók és audiovizuális kereskedelmi közlemények szabad mozgásának hatósági rendelet útján történő korlátozására vonatkozó eljárást szabályozza.
2. A hatóság meghozza az (1) bekezdésben említett intézkedéseket, amennyiben azok:
 - a) a 4. cikkben említett célokkal kapcsolatban szükségesek
 - és
 - b) e célokkal arányosak.

3. cikk

Szubjektív azonosítási kritériumok

1. Annak megállapításához, hogy egy másik tagállamban letelepedett szolgáltató által közvetített műsorszám, felhasználó által létrehozott videó vagy audiovizuális kereskedelmi közlemény az olasz közönségnek szól-e, az alábbi kritériumok legalább egyikének teljesülnie kell:

- a) az olasz nyelvnek a műsorszámban, a felhasználó által létrehozott videóban, illetve az audiovizuális kereskedelmi közleményben való domináns használata, melyet az olasz nyelv használataival, a feliratozással és a hanggal összefüggésben kell értékelni;
- b) az olasz nyelv használata a videomegosztóplatform-szolgáltatáson belül, amelyet az olasz nyelvű szöveges elemeknek a felhasználói felületen való megjelenésével, valamint az olasz nyelvet is magában foglaló többnyelvű funkció rendelkezésre állásával összefüggésben kell értékelni;
- c) egyedi havi felhasználók jelentős átlagos számban való elérése Olaszországban a videomegosztóplatform-szolgáltatáson keresztül, illetve a műsorszám, a felhasználó által létrehozott videó vagy a kereskedelmi közlemény révén, a teljes referenciaágazatot legnagyobb mértékben lefedő olyan szervezetek által szolgáltatott adatok alapján, amelyek szervezete – figyelembe véve a multimédiás konvergenciafolyamatokat is – megfelel a pártatlanság, az autonómia és a függetlenség elvének;
- d) a videomegosztóplatform-szolgáltató által realizált olaszországi bevételek, még akkor is, ha azt külföldi székhellyel rendelkező vállalatok pénzügyi kimutatásaiban számolják el.

4. cikk

A beavatkozás célja

1. A TUSMA 41. cikkének (7) és (8) bekezdése értelmében a 2. cikk (1) bekezdésében említett videomegosztó platform által közvetített műsorszámok, felhasználó által létrehozott videók és audiovizuális kereskedelmi közlemények szabad mozgása hatósági határozat útján a következő célokból korlátozható:

- a) a TUSMA 38. cikkének (1) bekezdése értelmében a kiskorúak védelme olyan tartalmakkal szemben, amelyek hátrányosan befolyásolhatják a fizikai, értelmi, illetve erkölcsi fejlődésüket;
- b) a faji, szexuális, vallási vagy etnikai gyűlöletre való uszítás és az emberi méltóság megsértése elleni küzdelem;
- c) a TUSMA értelmében vett fogyasztóvédelem, beleértve a befektetőket is.

2. Az előző bekezdés alkalmazásában a hatóság köteles eljárni:

- a) a 7. cikk (4) bekezdésének első mondatával összhangban azonnal és közvetlenül, ha az 5. cikkben említett előzetes vizsgálat végén megállapítást nyer, hogy a *törvényerejű rendelet* 5. cikkének (4) bekezdése értelmében vett sürgős esetről van szó a felhasználók jogainak súlyos, közvetlen és helyrehozhatatlan sérelmét jelentő tények vagy körülmények felmerülésével kapcsolatban;
- b) a 10. cikkben említett eljárásnak megfelelően, a 7. cikk (4) bekezdése második mondatának rendelkezéseivel összhangban azokban az esetekben, amikor nem az előző a) pont szerinti sürgősségről van szó.

II. FEJEZET

A korlátozó intézkedések elfogadására irányuló eljárás

5. cikk

Beavatkozási módszerek és vizsgálat előtti tevékenységek

1. Az igazgatóság hivatalból vagy valamely fél bejelentése nyomán elvégzi a szükséges ellenőrzéseket annak megállapítása céljából, hogy előfordul-e olyan, az olasz közönségnek szóló tartalom, amely a 4. cikkben meghatározott céloknak nem felel meg.
2. Az igazgatóság minden szükséges elemet begyűjt, többek között ellenőrzések, információkérések és dokumentumok, meghallgatások, tényfeltáró vizsgálatok és jelentések útján.
3. A felügyeleti tevékenység ellátásához az igazgatóság a hatósággal kötött egyetértési megállapodásokkal összhangban igénybe veheti a pénzügyőrség árukkal és szolgáltatásokkal foglalkozó speciális csoportjának részét képező szerkesztői műsorszolgáltatási csoport, valamint az Állami Rendőrség részét képező postai és hírközlési rendőrség támogatását.
4. A vizsgálat előtti ellenőrzési tevékenységet – az egyedi és indokolt esetek kivételével – attól az időponttól számított öt napon belül be kell fejezni, amikor az igazgatóság a tényekről tudomást szerzett.

6. cikk

A hatóságnak történő bejelentés

1. Bárki bejelentheti a hatóságnak a 2. cikk (1) bekezdésében említett videomegosztó platformon keresztül közvetített műsorszámok, felhasználó által létrehozott videók és

audiovizuális kereskedelmi közlemények terjesztését, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a tartalom ellentétes a 4. cikkben meghatározott célokkal.

2. Az (1) bekezdésben említett kérelmet – az elfogadhatatlanság terhe mellett – a hatóság honlapján közzétett minta felhasználásával, hiánytalanul kitöltve kell megküldeni, feltüntetve különösen a következőket:
 - a) a bejelentő személy személyes adatai: név, vezetéknév, lakóhely vagy tartózkodási hely, illetve jogi személy esetében név, jogi képviselő és bejegyzett székhely;
 - b) az érintett videomegosztóplatform-szolgáltató neve;
 - c) az e rendelet értelmében jogellenesnek vélt tartalom, megadva minden, annak egyértelmű azonosításához szükséges lényeges elemet, és lehetőség szerint azt a személyt, aki azt a videomegosztó platformra feltöltötte;
 - d) a bejelentett magatartás vizsgálatához szükséges bármely további funkcionális elem, a videomegosztó szolgáltatónak már megküldött bejelentések másolata és azok eredménye, valamint az érintettek közötti levelezés másolata;
 - e) a kérelmet alátámasztó indokok és a tartalom terjesztése által vélhetően sérült érdek;
3. Amennyiben a bejelentés nem tartalmazza a fenti (2) bekezdésben említett elemeket, az igazgatóság hatásköreit gyakorolva minden esetben megindíthatja a vizsgálatot, ha a beérkezett dokumentumok összefoglaló vizsgálata alapján úgy tűnik, hogy a 9. cikkben említett intézkedés elfogadásának feltételei teljesülnek.
4. Nem indítható eljárás a Hatóságnál akkor, ha az igazságügyi hatóság előtt ugyanazon tárgyban és ugyanazon felek között másik eljárás már folyamatban van.
5. A beérkezett bejelentések a tárgy, a sérült érdek, illetve az érintett platform alapján csoportosíthatók, és azokat együttesen lehet kezelni. Ebben az esetben az 5. cikk (4) bekezdésében említett határidő az utolsó jelentés kézhezvételétől kezdődik.

7. cikk

A vizsgálat előtti tevékenység eredménye

1. Az igazgatóság az 5. cikk (4) bekezdésében említett időszakon belül gondoskodik azon kérelmek adminisztratív úton történő elutasítását, amelyek:
 - a) nem fogadhatók el a 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek való meg nem felelés vagy az alapvető információk hiánya miatt;
 - b) nem fogadhatók el a 6. cikk (4) bekezdése alapján vagy az állítólagos jogsértés megszűnése okán;
 - c) nem fogadhatók el, mivel nem tartoznak e rendelet hatálya alá;

- d) egyértelműen megalapozatlanok, mivel egyértelműen hiányoznak a jogsértésnek minősülő ténybeli és jogi előfeltételek, többek között a hatóság hatásköre szempontjából.
2. Az igazgatóság értesíti a kérelmezőt az (1) bekezdés a), b), c) és d) pontja alapján történt elutasításokról.
 3. Az igazgatóság háromhavonta tájékoztatja a testületi szervet a megindított, illetve lezárt eljárásokról.
 4. Az igazgató – miután megkapta az illetékes hivatal javaslatát, amely magában foglalja a tények pontos leírását és a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti sürgősség fennállásának értékelését – kivéve, ha az (1) bekezdés erről rendelkezik – az 5. cikk (4) bekezdésében említett határidőn belül megindítja a 8. cikk (1) bekezdése szerinti eljárást. Amennyiben az igazgató úgy ítéli meg, hogy nem áll fenn a 4. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett sürgősség esete, és feltéve, hogy nem rendeli el az (1) bekezdés szerinti archiválást, ugyanezen igazgató az 5. cikk (4) bekezdésében említett ugyanezen határidőn belül a kollektív szervhez továbbítja az előzetes vizsgálatok eredményeit a 10. cikk (1) bekezdésében említett későbbi határozatokhoz.

8. cikk

Az igazgatóság előtti vizsgálati eljárás

1. Az igazgatóság a videomegosztóplatform-szolgáltatót az Olaszország esetében megjelölt kapcsolattartó ponton (adott esetben a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 12. cikkében előírtak szerint), vagy a bejegyzett székhelyén értesíti az eljárás megindításáról. Az eljárást az értesítéstől számított 15 napon belül le kell zárni, kivéve az egyedi és indokolt részletes vizsgálatok lefolytatását érintő, 15 napot meg nem haladó felfüggesztések esetében.
2. Az eljárás megindításáról szóló értesítésnek tartalmaznia kell a – vélhetőleg a 4. cikkben említett érdekekkel és célokkal ellentétes – műsorszám, felhasználó által létrehozott videó, illetve audiovizuális kereskedelmi közlemény azonosítását, a tényeknek és az elvégzett vizsgálatok eredményének az összefoglalását, az illetékes hivatal és az eljárásért felelős személy megjelölését, valamint a védekező beadványok benyújtásának és az értesítéssel megkezdődő eljárás lezárásának határidejét.
3. Az (1) bekezdésben említett értesítéssel az igazgatóság a videomegosztóplatform-szolgáltatót tájékoztatja, hogy az eljárás megkezdéséről szóló értesítéstől számított 5 napon belül önkéntesen kiigazításokat tehet, erről tájékoztatva az igazgatóságot, amely elrendeli az eljárás közigazgatási úton történő lezárását.

4. A (3) bekezdésben említett spontán kiigazítás esetét kivéve az igazgatóság a vizsgálat eredményét követően továbbítja a dokumentumokat a testületi szervnek, javaslatot téve az elutasításra, vagy a TUSMA 41. cikkének (7) bekezdésében említett intézkedések elfogadására.
5. Ha az eljárás során a kérelmező ugyanazon kérdésben az igazságügyi hatósághoz fordul, erről haladéktalanul tájékoztatja az igazgatóságot. Ebben az esetben az igazgató elrendeli az adminisztratív úton történő elutasítást.

9. cikk

Záró intézkedések

1. A testületi szerv megszünteti az eljárást, ha úgy ítéli meg, hogy a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesülnek.
2. Amennyiben a 2. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, a testületi szerv utasítja a videomegosztóplatform-szolgáltatót, hogy tegyen meg minden intézkedést – beleértve az eltávolítást is –, amellyel megakadályozható, hogy az olasz közönség hozzáférjen a 4. cikkben meghatározott célokkal ellentétesnek bizonyuló tartalmakhoz.
3. A fenti (2) bekezdésben említett határozatnak egyértelmű információkat (például egy vagy több pontos URL-t és szükség esetén kiegészítő információkat) kell tartalmaznia annak lehetővé tételére, hogy a videomegosztóplatform-szolgáltató a szóban forgó jogellenes tartalmat a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 9. cikke (2) bekezdése a) pontjának iv. alpontjában foglalt rendelkezésekkel összhangban azonosítsa és lokalizálja, és azokat a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 9. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett jelzéseknek megfelelően továbbítani kell.
4. A rendelkezést haladéktalanul, de legkésőbb az értesítéstől számított 3 napon belül végre kell hajtani.
5. A (2) bekezdésben említett intézkedésekről és a sürgősségről haladéktalanul, de legkésőbb az értesítést követő 3 napon belül tájékoztatni kell az Európai Bizottságot és azon tagállam illetékes közigazgatási hatóságát, amelyben a szolgáltató letelepedett, illetve letelepedettnek minősül, akár csak a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 9. cikkének (4) bekezdése szerinti összes digitális szolgáltatási koordinátort.

III. FEJEZET

Az illetékes nemzeti hatóság felé történő bejelentésre irányuló eljárás

10. cikk

Az illetékes nemzeti hatóságnak történő bejelentés

1. A kollektív szerv – miután megvizsgálta a dokumentumokat és kiértékelte a 7. cikk (4) bekezdésének második mondata alapján benyújtott jelentést, kivéve, ha úgy ítéli meg, hogy az archiválás feltételei, illetve sürgősség esetén a 8. cikk szerinti eljárás megindításának feltételei teljesülnek, – elrendeli a dokumentumok haladéktalan továbbítását azon tagállam illetékes nemzeti hatóságához, amelyben a szolgáltató letelepedett, illetve letelepedettnek minősül, ezzel életbe léptetve az IMI-rendszeren keresztül a tagállamok közötti kapcsolódó együttműködési eljárásokat, többek között az egyetértési megállapodás által biztosított releváns információk felhasználásával.
2. Amennyiben az illetékes nemzeti hatóságtól az (1) bekezdésben említett dokumentumok továbbításától számított 7 napon belül vagy a kapcsolódó együttműködési eljárásokban előírt ettől eltérő határidőn belül nem érkezik értesítés, az igazgatóság tájékoztatja a testületi szervet, és a 8. cikknek megfelelően elrendeli az eljárás megindítását.
3. Amennyiben az illetékes nemzeti hatóság a (2) bekezdésben említett határidőn belül az elfogadott intézkedést továbbította, az igazgatóság megvizsgálja annak megfelelőségét és arról külön jelentést készít, melyet hét napon belül a kollektív szervhez továbbít. Utóbbi tudomásul veszi és elrendeli az eljárás megindítását, amelynek záró intézkedését – amennyiben az a rendelet 9. cikkének (2) bekezdése szerinti végzésből áll – elfogadás előtt közölni kell az Európai Bizottsággal és az illetékes nemzeti hatósággal.

II. RÉSZ

Záró rendelkezések

11. cikk

Határidők

1. Az e rendeletben említett határidők kiszámításakor csak a munkanapok veendőek figyelembe.

2. Amennyiben információkérésre van szükség, a határidőket a kimenő jegyzőkönyv napjától a beérkező jegyzőkönyv napjáig, de minden esetben tíz napot meg nem haladó időtartamra fel kell függeszteni.

12. cikk

Utaló rendelkezések

1. Azon esetekre, melyekről e rendelet kifejezetten nem rendelkezik, a szankciórendelet alkalmazandó.
2. A többi digitális szolgáltatási koordinátornak a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet 9. cikkének (4) bekezdése szerinti határozatok elfogadására vonatkozó hatásköre változatlan marad.

13. cikk

Felülvizsgálati záradék

1. A Hatóság fenntartja a jogot arra, hogy a jogalkalmazás fényében a rendelet hatálybalépésétől számított két éven belül a rendeletet felülvizsgálja.